

Rustloven fra 1977.

2551

F. t. l. om råstoffer.

Til § 13.

Bestemmelsen i § 13 åbner mulighed for, at miljøministeren kan beslutte at overtage afgørelsen i en sag, der ifølge § 7 skal afgøres af amtsrådet eller hovedstadsrådet, eller som ifølge § 12 afgøres af fredningsstyrelsen som klagemyndighed.

En tilsvarende bestemmelse findes i miljøministeriets bekendtgørelse nr. 47 af 4. februar 1974, § 1, stk. 2, hvorefter amtsrådene er bemyndiget til at meddele tilladelser i sager om råstofindvinding. Lignende bestemmelser findes endvidere i bl.a. miljøbeskyttelsesloven og by- og landzoneloven.

Til § 14.

Bestemmelsen er omtalt i bemærkningerne til § 7.

Til kap. 4.

I kap. 4 findes de regler om forekomster i havbunden (sømaterialer), som i dag står i 1972-lovens kap. 3.

Til § 15.

§ 15 svarer til § 9 i 1972-loven, idet det nu udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, at tilladelse kan meddeles for hele søterritoriet eller en nærmere afgrænset del deraf.

I stk. 2, nævnes udtrykkeligt, at en tilladelse efter stk. 1, kan betinges af overholdelsen af vilkår.

Efter 1972-lovens § 11, nr. 2, kan en tilladelse betinges af, at de optagne materialer udlosses i dansk havn eller på andet af ministeren godkendt landingssted. En sådan bestemmelse er ikke medtaget i lovforslaget, idet EF-kommissionen har opfordret den danske regering til at fjerne bestemmelsen fra loven, da den efter kommissionens opfattelse ikke er i overensstemmelse med Rom-traktaten. Der må ifølge Rom-traktaten, artikel 30 og 31, ikke lægges hindringer i vejen for den frie eksport medlemsstaterne imellem. Miljøministeriet har oplyst over for kommissionen, at der i alle tilfælde, hvor der er indgivet ansøgning derom, er blevet givet tilladelse til landsætning af optagne sømaterialer i en af EF-medlemsstaternes havne. Administrationen af bestemmelsen har således ikke været i strid med Rom-traktaten. Af kontrolhensyn har man betinget sig, at der blev givet indberetning til fredningsstyrelsen om eksportens omfang. 15 skibe tilhørende 4 firmaer har tilladelse til direkte bortsejling af optagne materialer til udlandet.

Indberetning om optagningsvirksomheden, 1972-lovens § 11, nr. 3, forudsættes fremtidig at skulle ske i medfør af forslagets § 27, som gælder for enhver indvinding både fra landjorden og fra havbunden.

Bestemmelser om tilsyn, 1972-lovens § 11, nr. 4, forudsættes fastsat i medfør af forslagets § 20.

Kompetencen til at meddele tilladelser foreslås fortsat at ligge hos miljøministeren, da forekomsterne på havbunden er statseje. Miljøministeren agter at bemyndige fredningsstyrelsen til at administrere reglerne i kap. 4.

Sagkyndig bistand i disse sager ydes især af Kystinspektoratet. Kystinspektoratet har bl.a. medvirket ved udarbejdelsen af et forslag til en bekendtgørelse om forbud mod optagning af sømaterialer nærmere kysten end 300 m. Kystinspektoratet har endvidere været inddraget i en del konkrete sager, hvor der har været kystsikkerhedsproblemer, og har deltaget i den af miljøministeriet udførte havbundsundersøgelse i Hjelms Bugt og Grønåsen.

Til § 16.

Det foreslås efter ønske fra erhvervsorganisationerne, at tilladelser til råstofindvinding fra havbunden kan opsiges med et varsel på mindst 10 år. Efter 1972-loven kunne tilladelser kun meddeles for indtil 5 år ad gangen.

Erhvervsorganisationerne har over for ministeriet anført, at bygning af ralsugere kræver store og kostbare investeringer, der gør en afskrivningsperiode på mindst 10 år nødvendig. Når man har foreslået et opsigelsesvarsel på 10 år i stedet for en meddelelse af tilladelse for en 10 års periode, beror det på, at det kan være påkrævet at foretage kostbare reparationer eller ombygninger - eller fuldstændig udskiftning af en ralsuger midt i en 10 års periode eller i sidste del af perioden.

Under hensyn til forslagets § 19, hvorefter ministeren til enhver tid kan gribe ind i allerede meddelte tilladelser, og under hensyn til forslagets §§ 17 og 18 om muligheden for at meddele enerettigt tilladelse, har ministeriet fundet, at erhvervsorganisationer bør imødekommes.

Der er i medfør af 1972-lovens § 11 udstedt ca. 40 tilladelser til at optage søsten (sten over 200 mm i diameter) og ca. 110 tilladelser til at optage søsten (under 200 mm), sand og grus på søterritoriet.

Under hensyn bl.a. til uvisheden om ressourcens omfang er de gældende bestemmelser administreret således, at der kun er udstedt tilladelser til virksomheder, som ved 1972-lovens ikrafttræden udøvede optagningsvirksomhed på søterritoriet og kun til det antal skibe, som da var i brug.

Tilladelserne udløb den 30. juni 1976, men er forlænget indtil udgangen af 1977. En eventuel ændring af den nuværende praksis for udstedelse af

sekvenser, hvor offentligheden, myndigheder og organisationer har haft lejlighed til at udtale sig.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke indvindinger der er omfattet af stk. 1. Anlæg, herunder indvindinger, der reguleres i enkeltheder ved særlig lov, er dog undtaget.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om underretning og høring af offentligheden, myndigheder og organisationer.

Bortfald, tilbagekaldelse eller ændring af tilladelser

§ 24. En godkendelse efter § 19, stk. 1, og en tilladelse efter § 20, stk. 1, bortfalder, hvis den ikke udnyttes inden 3 år efter, at den er meddelt, eller ikke har været udnyttet i 3 på hinanden følgende år.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan tilbagekalde en godkendelse efter § 19, stk. 1. Tilbagekaldelsen skal ske med et varsel på mindst 10 år. I tilfælde af grov eller gentagen overtrædelse af vilkår eller lovgivningen i øvrigt kan tilbagekaldelsen ske uden varsel.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om yderligere vilkår for allerede meddelte godkendelser efter § 19, stk. 1, herunder at indvindingsmateriellet skal være udstyret med og anvende elektronisk kontroludstyr til registrering af indvindingsfartøjets position under indvinding m.v.

Stk. 4. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at godkendelser efter § 19, stk. 1, kan opsiges med et varsel på mindst 10 år.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan til enhver tid begrænse eller tilbagekalde en tilladelse efter § 20, stk. 1.

Anlæg på kontinentalsoklen

§ 25. Dansk ret gælder for anlæg, som med henblik på indvinding på kontinentalsoklen befinder sig på sokkelområdet. Ved bestemmelse af danske domstoles og administrerende myndigheders stedlige myndighedsområde henregnes anlægget til det område, der ligger nærmest, medmindre andet fastsættes af miljø- og energiministeren.

Klage

§ 26. Afgørelser, truffet efter lovens §§ 19, 20, 23 og 24 af miljø- og energiministeren eller

efter bemyndigelse af en styrelse jf. § 38, eller afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af lovens § 19, stk. 3, § 23, stk. 2, og § 24, stk. 3, kan påklages til Naturklagenævnet.

Stk. 2. Afgørelser efter §§ 19 og 20 om enkeltstående indvinding af op til 50.000 m³ oprensings- og uddybningsmaterialer til nyttiggørelse kan dog ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Naturklagenævnets afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Klageberettiget er,

- 1) adressaten for afgørelsen,
- 2) en offentlig myndighed,
- 3) enhver, der har en væsentlig, individuel interesse i afgørelsen,
- 4) Danmarks Naturfredningsforening,
- 5) Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere,
- 6) Danmarks Fiskeriforening,
- 7) Dansk Ornitologisk Forening,
- 8) Danmarks Sportsfiskerforbund og
- 9) Greenpeace Danmark.

Stk. 5. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 6. Klage indgives skriftligt til miljø- og energiministeren, der videresender den til Naturklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 7. En tilladelse må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 8. Rettidig klage har opsættende virkning for den påklagede afgørelse, medmindre Naturklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 9. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at stk. 7 og 8 ikke gælder for visse arter af afgørelser.

8. I § 28 ændres »Danmarks Geologiske Undersøgelse« til: »Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse«.

9. § 31, stk. 2 affattes således:

»Stk. 2. Miljø- og energiministeren påser for så vidt angår indvinding og efterforskning af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen, at loven og de regler, der er fastsat med hjemmel i loven, overholdes, at påbud eller forbud

Hr. advokat Peter Appel
Gorrissen Federspiel Kierkegaard
H.C. Andersens Bopulevard 12
1553 København V.

JOHAN SCHLÜTER

København, den 19. marts 2009

Deres ref.:

Vores ref.: 04517-0002 hec/kac

Advokat Henrik Christrup (H)

Direkte telefon 32 71 20 56

kac@jslaw.dk

WWW.JSLAW.DK

København:

Højbro Plads 10
1200 København K
Telefon +45 32 71 20 00
Fax +45 32 71 21 00

Århus:

Skovvejen 2B
Post Boks 37
8000 Århus C
Telefon +45 32 71 20 00
Fax +45 32 71 21 00

Vedr. Miljøministeriets høring (J.nr. BLST-700-00006) af 13. marts 2009 angående udkast til lovforslag om ændring af råstofloven.

I anledning af ovennævnte høring har De anmodet om en udtalelse fra undertegnede under henvisning til min skrivelse af 15. december 2006 til Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, angående spørgsmålet om, hvorvidt en ophævelse af reglerne om fartøjsgodkendelse i råstoflovens § 19 indebærer ekspropriation med erstatningspligt for Staten til følge.

Det nu fremsendte udkast til lovforslag om ændring af råstofloven er, for så vidt angår ophævelsen af råstoflovens § 19, identisk med det forslag til lov om ændring af lov om råstoffer, der var grundlaget for undertegnedes skrivelse af 15. december 2006.

Jeg kan derfor i det hele for så vidt angår det nu fremsatte forslag henvise til det i min skrivelse af 15. december 2006 anførte.

Det tilføjes, at Justitsministeriets svar til spørgsmål 12 til L 161 ikke giver mig anledning til at ændre det i skrivelsen af 15. december 2006 anførte. Det skal særligt bemærkes, at baggrunden for, at en § 19-tilladelse kun kunne opsiges med 10 års varsel, netop var at beskytte de betydelige investeringer, som indehaveren af en § 19-tilladelse foretog i indvindingsmateriel, og at der – selv på nuværende tidspunkt – ikke fra Statens side er sket opsigelse af de eksisterende § 19-tilladelser.

Venlig hilsen

Henrik Christrup